Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

lium ingens attollitur
quod iam iuuenem quod
iam cum symone loquebatur.
Mira indignatio in pe
trũ omniũ cẽ cepit' eo
quod eẽt aulius se tãte
potestati conferre. Tũc
quidem sanctus petrus
fieri silentiũ postulauit
Et ait ad eos. Si uiuit
defunctus loquatur. si
sulcitat' est surgat. am
bulet fabuletur. fantas
ma hoc non uitatẽ qd
cernitis. cõmotum capd
ẽ defuncti. Denq; in
quit separetur magus
a lecculo. et ad plenum
figmentum dyabli denu
detur. Abducitur itaq;
symon a lecculo. et sine
ulla spe uite manet. de
functus immobilis. At
tamen petrus a longe in
tra se omõnu paulisper
intentus cum magna
uoce ait. Adolescens ti
bi dico surge. sanet te
dñs ñr ihc xpc. Et statim
surrexit adolescens. et locu
tus est et ambulauit. et ded
eum petrus matri suae iu
uentem. Qui cum roga
retur ut ab eo qui fecit il
lum ex mortuus surgere
cuius nos sui sumus a
it. Secura esto mater de
filio. et non uetaris. hi
enim custodem suũ. Et
cum uellet pplus magum
symonẽ lapidare. ait pe
trus satis est ei ad penã
quod cognoscat se in suis
se artibus superatũ. Ni
hil et regnũ xpi crescere
uideat uel uiuitus

Oquebatur ma
gus. r aplica pet
cullus gla dulcesit. seqz
ad omnẽ exaltat eiuuinũ
suoeũ potentiam. congre
gat pplm offensum sedi
cit a galileis. relicturum
urbem. quam tueri solet.
diem statuit. quo puola
tum. supus sedibz satis